

1. Na pou-šti ži - vo - tů vy-prah-lých —
zá - ro - dek na - dě - je roz-kvé - tá, —
ob - klí - čen sty srd - cí ka-men-ných, —
ne - be - ská mi - lost je v něm u - kry - tá.
Ne-má vzhled dů - stoj - ný, bo - lest-mi sti - že - ný,
kde-kdo si za - kry - je před ním svou tvář.
Po - ní - žen, po - ko - řen, od-sou-zen, po-pra-ven,
zá - stu - py o - po - vr - žen.

2. Našimi bolestmi obtěžkán / svobodně vykročil smrti
vstříc, / napospas hříchu je ponechán, / postižen je místo nás
nevěrných. / Trestání vybral si, pokoj tím přináší, / jizvami
jeho jsme uzdraveni. / Za naši nepravost, za naši prchlivost, /
umírá spravedlivý.

3. V pustině spálené žářem zla / na kříži těžkou pout
dokončil, / potupným výsměchem bičován, / a přece zlého se
nedopustil. / Svůj život odevzdal, nám ho tím daroval. / Svou
krví přináší odpuštění. / Beránek obětní, Boží Syn poslušný /
nás činí svobodnými.

T: Kateřina Křivohlavá
M: Pavel Křivohlavý